

3770 Sajószentpéter, Sport u. 14-16. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

**"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**

Ferenc pápa homíliája

Isten stílusa az alázat és a csend, nem a látványosság

Isten alázattal és csendben cselekszik, nem csap parádét, ez nem az ő stílusa – hangsúlyozta a pápa homíliájában, amelyet a Szent Márta házban mondott hétfő reggel.

Először csodálattal hallgatják, majd kitör a haragjuk és a megvetésük.

A napi evangéliumban Jézus Názaret lakóinak szemére veti hitük hiányát. Először csodálattal hallgatják, majd kitör haragjuk és megvetésük. Ezek az emberek örömmel hallgatták Jézust, de néhányuknak nem tetszett, amit mondott és talán néhány pletykás felállt közülük és azt mondta: „Hát, ez miről beszél nekünk? Hol tanult, hogy ilyeneket mondjon? Mutassa meg a diplomáját! Milyen egyetemen tanult? Hiszen egy asztalos fia, jól ismerjük őt.” Kitört a dühük és az erőszak is. Kiűzték a városból és egy hegy oldalára vitték, hogy letaszítsák onnan.

Isten alázatosan, csendben cselekszik és a kis dolgokban nyilvánul meg

Az első olvasmány a leprás Námánról, a szíriai király hadvezéréről szól. Elizeus próféta azt mondja neki, hogy fürödjön meg hétszer a Jordánban, de ő is felháborodik, mert egy nagyobb gesztusra számított. Aztán mégis hallgat szolgálai tanácsára és úgy tesz, ahogy a próféta kérte és eltűnik a leprája. Ahogy Názaret lakói, úgy Námán is látványosságot akart, de a jó Isten stílusa nem az, hogy parádézzon. Isten alázatosan, csendben cselekszik és a kis dolgokban nyilvánul meg. A teremtéstől kezdve így van ez, ahol az Úr nem varázspálcát vesz a kezébe, hanem megteremti az

embert a föld porából. Ez a stílus végighalad az üdvösségtörténeten – állapította meg Ferenc pápa.

Az egyszerű dolgok, Isten alázata, ez az isteni stílus, nem a parádé

Amikor meg akarta szabadítani népét, Mózes hite és bizakodása miatt tette azt. Amikor a nagy hatalmú Jerikó városának vesztét akarta, egy prostituálon keresztül vitte véghez azt. A samaritánusok megtérése érdekében is egy bűnös asszony segítségét kérte. Amikor Dávidot elküldte Góliát ellen küzdeni, örütségnek tűnt: a kis Dávid a gigantikus alakkal szemben, akinek volt kardja és más fegyvere, míg Dávidnak csak egy parittyája és kövei. Vagy amikor a napkeleti bölcseknek elmondta, hogy megszületett a nagy király, akkor mit találtak ők? Egy újszülöttet a jászolban. Az egyszerű dolgok, Isten alázata, ez az isteni stílus, nem a látványosság – mutatott rá a pápa.

Legyünk mi is alázatosak

Ferenc pápa emlékeztetett Jézus egyik megkísértésére a sivatagban, ami a látványosság keresése volt. A Sátán arra hívja, hogy ugorjon le a templom párkányáról, hogy az emberek a csodát látva higgyenek benne. Jót tesz nekünk a nagybőjtben, ha végiggondoljuk, hogy az Úr hogyan segített bennünket előre menni és rájövünk, hogy mindig az egyszerű dolgokkal tette ezt. Csendben szól a szívedhez. A liturgikus szertartásokban, a szentségekben is milyen szép, hogy megnyilvánul Isten alázata és nem a világi parádézás. Gondoljuk végig életünket, hogy hányszor látogatott meg bennünket az Úr kegyelmével, mindig alázatos módon. Ezt a stílust várja tőlünk is, hogy legyünk alázatosak – zárta hétfő reggeli homíliáját Ferenc pápa.

Legyünk ragyogók, átlátszók, igaz hirdetői a szent feltámadásnak!

*„Feltámadás napja a Pászká, az úrnak Pászkája,
világosodjunk fel népek, mert a halálból az életre
és a földről az égbe átvitt minket Krisztus Istenünk,
kik az Ő győzelmét énekeljük!„
(Damaszkuszi szent János 8.sz.)*

Világosodjunk fel népek, legyünk ragyogók, sugározzuk a feltámadás örömét. Istennek szenteljük életünket. Szeretjük egymást, megosztjuk egymással életünket, véleményünket, imádkozunk és együtt

hitelesen szolgáljuk a keresztény közösséget. Akiknek többjük van megosztják a nélkülözőkkel. Elmosódnak a faji, kulturális és nemi határok.

A hitetlenek, amikor közösségbe kerülnek a hívőkkel maguk tapasztalják meg, hogy ez nem egy elképzelt élet, egy filozófia, vagy tanítás, hanem egy dinamikus élet, aminek nem lehet ellenállni. *„Dicsőítették az Istent, és az egész nép szerette őket. Az Úr pedig naponként növelte az üdvözültek számát ugyanott.”* (ApCsel 2,47)

Ma is keresztények fényesen ragyogják Krisztus világosságát. Krisztus feltámadásával minden megújul, a teremtés rendje helyreáll. A 4 században teológus szent Gergely írta: *„Ma üdvösség jött a világra... Krisztus feltámadt halottaiból, keljetek fel! Maga Krisztus újra visszatér, térjete meg! Krisztus kiszabadult a sírból, mert kiszabadult a bűn kötelékéből, a pokol kapuit szétörte, a halál megsemmisült.”* (Nazianzi Szent Gergely második húsvéti beszéd)

Krisztus feltámadásában válunk ragyogóvá, mert a Ő a világ világossága. A belőle áradó fényt fogadjuk be és sugározzuk tovább. Amint Jézus mondta nekünk: *„aki engem követ nem jár sötétségben, mert én vagyok a világ világossága.”* (Jn 8,12). Amikor követem szívünk ragyog, mert tele van örömmel és boldogsággal. Ez az a ki nem fogyó boldogság, amely életünknek célt és értelmet ad. Ez nemcsak egyes kiválasztottaknak jár, hanem mindenkinek, aki meg van keresztelve.

Meg vagy mentve, most már csak neked kell felvenned az ÚJ életnek a ritmusát, ez a krisztusi élet. Ezt az életet a jelen idő teszi folyamatossá: Én bízom Isten irgalmába, meg vagyok váltva. A holdnak nincs fénye a nap nélkül, mi is sápadtak vagyunk Krisztus nélkül. Ez történik velünk is- nincs saját fényünk, ha nem vagyunk elég közel Jézus Krisztushoz nem tudunk ragyogni, nincs Élet bennünk. Amikor Krisztussal közösségben éljük az életet, akkor Krisztus világosságát árasztjuk szét.

A szent olyan bűnös, aki minden nap megtér, aki folyamatosan kísértésben és megpróbáltatásban él. A szent olyan, aki saját példáján keresztül többiek számára megtapasztalhatóvá teszi, hogy ő Istenben hisz. Én együtt sugározom-e Krisztussal? Ha valaki találkozik velem észre veszi-e hogy én Krisztusé vagyok? Mi tükrözi bennem Krisztus fényét?

Nagy az én fellelősegem papként, hogy engedem-e hogy krisztus világossága világoskodjék bennem. Az én világosságom világoskodik- e Isten népének?

Kötelességem, hogy ne rejtsem véka alá a világosságomat. Krisztus világossága elérkezet számomra a keresztségbe, húsvét éjszakáján felerősödik, hiszen a pap hív: *„Jertek merítetek fényt a soha le ne alkonyodó világosságból...”* Krisztus feltámadásakor engedjük, hogy felerősödjön bennünk ez a fény és ragyogó hirdetői legyünk a szent feltámadásnak.

Pacsai János